

Næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Tilskud til Fremme af forebyggende Børneforsorg.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 1597).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Kirkeministeren (Povlsen): Da Undervisningsministeren paa Grund af Forhandlingerne om Teaterloven i det andet høje Ting er forhindret i at være til Stede her, skal jeg paa hans Vegne tillade mig at anbefale det foreliggende Lovforslag til det høje Tings Velvillie. Lovforslaget er enstemmigt og uden Udvalgsbehandling blevet vedtaget i Folketinget og er blevet varmt anbefalet fra alle Sider. Dette er jo forstaaeligt, idet et mere energisk Arbejde for forebyggende Børneforsorg sikkert i høj Grad er paakrævet. Der kan vist ikke være Tvivl om, at meget store Værdier gaar til Spilde paa Grund af manglende Røgt og Tilsyn med Børnene i de første Leveaar og paa Grund af manglende Tilsyn med de skolepligtige Børn i deres Fritid. Der er jo allerede ad privat Vej gjort et overordentlig stort Arbejde i denne Retning, idet der rundt omkring og navnlig i de større Byer, ikke mindst her i København og paa Frederiksberg, er oprettet Vuggestuer, Børneasyl, Fritidshjem og lignende Institutioner, som tager sig af Børnene, og jeg maa sige, at man maa beundre det Arbejde, der gøres i saa Henseende, navnlig af mange Kvinder, men det er jo aldeles afgjort, at det private Initiativ ikke i Længden strækker til. Det gaar jo desværre ofte saadan, at den Kreds, der har begyndt en Virksomhed af denne Art, falder fra, og saa er det saare vanskeligt at holde Virksomheden i Gang, navnlig da de økonomiske Krav i saa Henseende bliver større og større. Fra det offentlige Side ydes der jo Støtte til Virksomheder af den Art. Der ydes i alt til forebyggende Børneforsorg 20 000 Kr., der indgaar som Del af den Bevilling, der findes paa Finansloven til de danske Børnehjemsforeninger paa i alt godt 96 000 Kr. Et saadant Beløb er selvsagt ganske utilstrækkeligt. Børnesagens Fællesraad har stillet Forslag om, at man skulde gøre det til Pligt for alle Kommuner, i hvert Fald alle større Bykommuner, at sørge for, at der var Virksomheder, der kunde tage sig af Børnene i de første Leveaar og af den

skolepligtige Ungdom i dens Fritid. Saa vidt gaar dette Lovforslag ikke. Det vilde jo ogsaa være et dybt Indgreb i den kommunale Selvbestemmelsesret. Lovforslaget nøjes med at opmuntre Kommunerne til at sætte saadanne Virksomheder i Gang ved at tilsige Støtte dertil, en Støtte svarende til de Udgifter, Kommunerne har. Samtidig foreslaas at yde Støtte ogsaa til de private Virksomheder af denne Art rundt omkring. Det vilde naturligvis være ganske umuligt at sige, hvor højt man kunde naa op med Statsstøtte til saadanne Virksomheder, idet ingen kan vide, i hvilken Grad disse Virksomheder vil blive rejst rundt omkring i Kommunerne. Lovforslaget sætter derfor et Højestebeløb som Støtte fra Staten, nemlig 250 000 Kr. Der vil dermed være gjort en Begyndelse; saa vil Tiden vise, om Kravene vil stige, saa man maa gaa videre. Lovforslaget er efter min Mening en udmærket Begyndelse paa det Arbejde paa forebyggende Børneforsorg, som er absolut nødvendigt, og jeg skal paa det varmeste anbefale det til det høje Tings Velvillie.

Marie Christensen: Det foreliggende Lovforslag har mødt Velvillie paa sin Vej gennem det andet høje Ting, og det er let forstaaeligt. Naar man hører, at vore Fængsler er overfyldte og Opdragelsesanstalterne for Børn langt fra kan modtage det Antal, som har behov at komme paa saadanne Anstalter, maa alle alvorlige Mennesker tage under Overvejelse, hvad der kan gøres for at hindre, at det gaar videre paa den Maade. For det ved vi jo kun alt for godt, at kommer et ungt Menneske først ind paa Forbrydervejen, er det meget vanskeligt for ham at vende om igen. Her gælder det om at forebygge, og om noget Sted, gælder det her om at kaste Brønden til, inden Barnet er druknet. Nu er det ikke saaledes, at der intet er gjort hidtil. Som den højtærede Kirkeminister sagde, har baade private og Institutioner gjort et stort baade forebyggende og genrejsende Arbejde. Det skal jeg dog ikke komme ind paa, da jeg antager, at et andet Medlem af mit Parti, som har haft en Del med dette Arbejde at gøre, vil udtale sig herom. Men selv om der er gjort et stort Arbejde, er der jo god Brug for mere, og Lovforslaget tager jo særlig Sigte paa saadanne Børn, om hvilke man gerne vilde, at de skulde vedblive at være i Hjemmet. Det er saadanne Hjem, der tænkes paa, som ikke